

[Voigt]

det er min opfattelse, at vi kun ved at debattere kan komme til en forståelse med hinanden. Det drejer sig jo ikke om, at vi står stejlt og fast på egne meninger; det drejer sig om, at vi alle lytter til hinanden og derigennem kommer frem til gode sikkerhedsmæssige beslutninger, som kan spare unødvendige lidelser.

Den offentlige debat i Danmark, bl. a. som den har været ført i dagbladene B.T. og Politiken, om det store antal trafikdræbte børn har nu medført, at der er nedsat et ministerudvalg til at se på problemet, og der er al mulig grund til at ønske dette ministerudvalg held og lykke, for det kan jo ikke undgå at få knallertproblematikken med ind i billedet, da unge mennesker, som ikke er fyldt 18 år, efter vores opfattelse stadig væk er børn.

Ministeren sagde, at spørgsmålet var blevet debatteret i Nordisk Råd, og jeg går ud fra, at ministeren her tænker på den betænkning, som trafikudvalget afgav over C1. Der står bl. a. på side 5 i trafikudvalgets betænkning i afsnit 2, at både Norge og Sverige afventer remissudtalelser rundt omkring fra, og jeg tror da nok, jeg tør sige til ministeren, at han skal ikke forvente, at svenskerne laver den samme dumhed en gang til, som de tidligere har gjort, da de begyndte at lave knallerter af meget dårligere og spinklere materiale end det, som bliver anvendt i dag.

Netop fordi det nu er taget op i Nordisk Råd, hvor man henholder sig til nordisk trafiksikkerhedsrapport nr. 13, gælder det om, at vi her i Danmark får skabt en lovgivning, for det, der lå i denne afstemning i Nordisk Råd, var, at man så vidt muligt skulle følge de danske regler på området. Hvis vi kan være så fornuftige her i Danmark at være et godt foregangsland i Norden og lave nogle fornuftige regler for vore knallertkørere også inden for vægtgrænseområdet, har de virkelig noget at leve op til i de andre lande, og så tror jeg, vi vil blive fulgt. For hvorfor skulle Nordens lande dog være de første i Europa, der forbyder det mest trafiksikre køretøj?

Jeg håber, at vi i udvalget kan få en god og en lang drøftelse, således at vi kan få justitsministeriet og socialdemokratiet overbevist om, at dette forslag er et rigtigt forslag og et godt forslag, et forslag til gavn for trafiksikkerheden.

Formanden:

Ordføreren for lovforslag nr. L 193 (om registrering af knallerter), hr. Svend Erik Hovmand, har ordet.

Svend Erik Hovmand (V):

Det er mig en glæde at kunne konstatere, at ikke et eneste parti har taget afstand fra dette lovforslag, selv om der har været visse betænkeligheder i enkelte af partierne. Jeg tror nok, man kan konstatere, at der synes at tegne sig et klart flertal for at indføre registrering af knallerter.

Tanken med at registrere knallerter – og det er specielt et svar til fru Lilli Gyldenkilde fra SF – er naturligvis at anbringe en nummerplade på en eller anden måde eller i hvert tilfælde en klar identifikation på selve knallerten, sådan at man klart kan identificere det pågældende køretøj.

Der er en række efter min mening meget indlysende fordele ved det. For det første er det nemmere at afsløre tyverier af knallerter. For det andet vil det være let at hindre, at nogen unddrager sig tegning af den lovpligtige forsikring. For det tredje vil det give politiet en bedre mulighed for at finde frem til rette vedkommende i forbindelse med trafikuheld, ulykker, lovovertrædelser m. v. For det fjerde vil det øge færdselssikkerheden. Og for det femte vil det have en præventiv virkning.

Hensigten med forslaget er ikke – og det er et svar til hr. Otto Mørch – at gøre det dyrere at køre på knallert. Jeg er enig i, at det sociale gode, som knallerten er, ikke bør forringes ved, at det gøres dyrere.

En anden forudsætning for gennemførelsen af denne ordning er, at den bliver administrativt let. Jeg vil godt som eksempler på registrering af knallerter nævne et par ordninger.

På Færøerne har man, som jeg har nævnt det i bemærkningerne til lovforslaget, for nogen tid siden gennemført en ordning, som er baseret på, at man har en rund nummerplade af samme størrelse som dem, vi kender fra traktorerne herhjemme, altså en nummerplade, som nemt kan ses også på større afstand. Identifikationen begynder med et bogstav, der tilkendegiver, hvilket forsikringselskab der er tale om, og så er der naturligvis et nummer, som svarer til det nummer, den